

വാചിച്ചുകൊടുക്കാൻ

കീയോൺ മന്ത്ര കോഴിക്കുണ്ട്

• ശൈത പി.എ കല്ല്

കീയോൺ എന്ന കോഴിക്കു
അറു ദിവസം അമ്മ
അറിയാതെ വീടിൽ നിന്നിരഞ്ഞി. പാട്ടും
പാടി ചാടിത്തുള്ളി നടന്ന അവൻ ഒരു
കുളത്തിൽ നീന്തിക്കളിക്കുന്ന കുഞ്ഞ
ൻ താരാവിനെ കണ്ടു.

“ഹയ്യട, നിന്നോടൊപ്പം കളിക്കാൻ
ഞാനും വരുന്നു!” ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു
കൊണ്ട് കീയോൺ കുളത്തിലേക്ക്
‘ബ്ലൂ’ എന്നൊരു ചാട്ടം.

എന്നാൽ കോഴിക്കുണ്ടിനുണ്ടോ
താരാവിനെ പോലെ നീന്താൻ
കഴിയുന്നു.

“ഹമേ.... രക്ഷിക്കണം...!” കീയോൺ
വെള്ളത്തിൽ മുങ്ങിപ്പോഞ്ഞി ചിറകടിച്ച്
നിലവിളിച്ചു.

കുളത്തിന്റെ അടിത്തട്ടിൽ ഇരുന്ന
ആമച്ചേട്ടിൽ അത് കണ്ട് വേഗം
മുകളിലേക്ക് വന്നു. എന്നിട്ട് കീയോണ
തന്റെ പുറത്തു കയറ്റി കരയിലെത്തി
ച്ചു.

ഈ സഹജമല്ലാം കണ്ട് പേടിച്ചു
പോയ കുഞ്ഞൻ താരാവും വേഗം
കരയ്ക്കു കയറി.

ആമച്ചേട്ടിന്റെ പ്രമാശുശ്രാഷ്ട്രം

കഴിത്തപ്പോൾ കീയോണ്ടെൻ്റെ
അവഗശതയെക്കെ മാറി. അവൻ മെല്ലി
എഴുന്നേറ്റു.

അപ്പോൾ ആമച്ചേട്ടി കീയോണോട്
ചോദിച്ചു: “കീയോണേ, നീ കുഞ്ഞൻ
താരാവിന്റെ കാല്പ് കണ്ണോ?”

“കണ്ണു,” കീയോണ പറഞ്ഞു.

“തുച്ച പോലുള്ള ആ കാല്പുകൾ
കൊണ്ട് സൃവമായി നീന്താൻ കഴിയും.
നിന്റെ കാല്പുകൊണ്ട് തായിൽ ചികി
ച്ചികയാനെ കഴിയു. നീന്താൻ കഴിയില്ല.
ഇനി, നീ നിന്റെ തുവലും താരാക്കു
ഞ്ഞൻറെ തുവലും നോക്കു,” ആമച്ചേട്ടി
ൻ പറഞ്ഞു.

“നോക്കി,” കീയോണ പറഞ്ഞു.

“താരാക്കുണ്ടതാൻ തുവല്പ് കണ്ണോ,
ഒടും നന്നതിട്ടില്ല. എന്നാൽ നി
ന്റെ തുവലുകളോ, ആകെ നന്നതു
കുതിർന്നു പോയി. വെള്ളം വീണാൽ
നിന്റെ തുവൽ നന്നയും. താരാക്കുണ്ട
നേരു തുവൽ നന്നയില്ല. മനസ്സിലായോ?”
ആമച്ചേട്ടി ചോദിച്ചു.

“മനസ്സിലായി,” കീയോണ
തലക്കുലുക്കി.

“ഇനി നീ താരാക്കുണ്ടതാൻ ചുണ്ട്

നോക്കു,” ആമച്ചേട്ടൻ പറഞ്ഞു.

“നോക്കി,” കീയോൻ പറഞ്ഞു.

“താരാക്കുണ്ടതെന്ന് പറന്ന പുണ്ഡുകൾ വെള്ളത്തിൽ നിന്നും ഈരിടിക്കാൻ പറ്റിയവയാണ്. തരയിൽ നിന്നും കൊതിതിതിനാൻ യോജിച്ച രിതിയിൽ കുർത്തതാണ് നിന്നെന്ന് പുണ്ഡ്.” ഈത്രയും പറഞ്ഞിട്ട് ആമച്ചേട്ടൻ ഒന്നു നിറുത്തി. എന്നിട്ട് ഒരു ചോദ്യം ചോദിച്ചു: “കീയോനേ, ഈതല്ലാം കണ്ണപ്പോൾ നിനക്ക് എന്തു മനസ്സിലായി?”

കീയോൻ ഒരു നിമിഷം എന്തോ ആലോച്ചിച്ചു നിന്നു. എന്നിട്ട് പറഞ്ഞു, “കോഴികൾക്ക് താരാവിനെ പോലെ വെള്ളത്തിൽ നിന്തുവാൻ കഴിയില്ല എന്ന് മനസ്സിലായി.”

അതു കേട്ട് ആമച്ചേട്ടൻ പുണ്ണിരിച്ചുകൊണ്ട് പറഞ്ഞു: “കീയോനേ, ഈതുപോലെ ഒത്തിൽ കാരുങ്ങൾ നീ പറിക്കാനുണ്ട്. അതുകൊണ്ടാണ് നിന്നെ അമ്മ നിനെ ഒറ്റക്ക് പുറതേതെ

കൊന്നും വിടാതെ ചിറകിനടിയിൽ കൊണ്ടുനടക്കുന്നത്. മനസ്സിലായോ?”

“മനസ്സിലായി,” കീയോൻ തലകുലുക്കിക്കൊണ്ട് പറഞ്ഞു.

അപേപ്പാഴതാ ‘മോനേ.. കീയോനേ.. മോനേ.. കീയോനേ..’ എന്ന് കരഞ്ഞ വിളിച്ചുകൊണ്ട് തള്ളക്കോഴി ആവശ്യം വരുന്നു. കീയോനെ കണ്ടതും തള്ളക്കോഴി ഓടി വന്ന് ചിറകുകൾക്കൊണ്ട് അവനെ കെട്ടിപ്പിടിച്ചു.

“അമേ, അമ്മയെ വിട്ടു തൊൻ ഇന്നി എങ്ങും പോകില്ല. അമ്മ പറയുന്ന തെല്ലാം അനുസരിച്ച് അമ്മയുടെ ഒപ്പം കഴിയും. അല്ലെങ്കിൽ ആപത്താബന്ന് എനിക്ക് മനസ്സിലായി.” കീയോൻ കണ്ണിരോടെ പറഞ്ഞു.

അങ്ങനെ അമ്മ പറഞ്ഞതെല്ലാം അനുസരിച്ചും, അമ്മ പറഞ്ഞതെല്ലാം പറിച്ചും കീയോൻ മിടുമിടുക്കനൊയി മാറി.